

altså ikke, det er en fair måde at behandle folk på.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi bestemt også, man skal tage menneskelige hensyn, men det skal være ud fra nogle objektive regler, så alle bliver behandlet ens. Jeg ser altså store problemer med, at man i SF og i øvrige dele af oppositionen stiller forslag om, at man vil give de afviste asylansøgere midlertidig opholdstilladelse.

Der kører lige nu en sag, som alle de udlændingepolitiske ordførere er indblandet i. Det er en sag fra Svendborg, hvor et par fra Kosovo har haft en midlertidig opholdstilladelse. Så har man vurderet, at der nu er fred i Kosovo. Det, hele flygtningebegrebet bygger på, er jo, at når der er fred i et land, skal man tilbage til det. Derfor bliver de sendt tilbage. Men levestandarden i Kosovo er jo ikke den samme, som den er i Danmark, så det giver selvfølgelig nogle problemer for dem, efter at de har levet en årrække i Danmark.

Jeg kan ikke forstå, at SF og den øvrige opposition ikke kan se, at det faktisk giver nogle problemer, at man går ud og uddeler midlertidige opholdstilladelser, som man så har tænkt sig at inddrage igen, og så sender mennesker retur, efter at de er blevet integreret i Danmark, og efter at deres børn har mistet deres sprogkundskaber fra hjemlandet osv.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, men det ændrer jo ikke ved det faktum, at vi har afviste asylansøgere fra Irak siddende i asylcentre i årevis. De kan, når forholdene tillader det, vende tilbage. Nu kommer det til at ske på et tidspunkt med traumatiserede folk, ødelagte familier, ødelagte børn, hvor det måske havde været lidt bedre for dem og i øvrigt også for det danske samfund, som har mangel på arbejdskraft, at de fik en uddannelse, at de fik mulighed for at udfolde sig, så de blev nogle bedre og stærkere mennesker både til gavn for os, mens de er her, og til gavn for Irak, når forholdene tillader, at de kan rejse tilbage igen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En gang imellem har vi nogle debatter herinde i Folketinget, som for udenforstående mildt sagt må virke underlige. For det, vi debatterer her, er et forslag om, hvordan man på den smarteste måde kan få de 565 afviste asylansøgere fra Irak overbevist om, at de skal vende tilbage til Irak; hvordan man kan få tvunget dem til at vende tilbage til et Irak, som er i opløsning.

Kl. 13.10

Når jeg siger det på den måde, at det kan være svært at forstå, er det jo, fordi der rundt omkring i befolkningen mere og mere er en opfattelse af, at det her problem ikke er så stort, at det er et, som vi bør løse, og at det er et, som vi især bør løse, fordi situationen i Irak også er Danmarks ansvar.

Derfor opstår der jo et utal af initiativer for at prøve at give de afviste irakiske asylansøgere mulighed for et liv i Danmark. Et af de initiativer hedder »Amnesti Nu«, som allerede på nuværende tidspunkt har indsamlet over 58.000 underskrifter for et generelt amnesti. Og det er jo ikke noget, der er opstået ud af ingenting. Det er jo, fordi bl.a. UNHCR har sagt til Danmark: Tag nu og giv de afviste irakiske asylansøgere enten asyl eller en anden form for opholdsgrundlag i Danmark. 565 mennesker, giv dem en chance i Danmark, i en situation, hvor mere end 4 millioner irakere er på flugt, langt de fleste af dem enten internt fordrevne i Irak eller i de fattige nabolande, først og fremmest Syrien. Det er der, de har de alvorlige problemer.

I Danmark har vi 565. Ikke så meget som at give dem en chance for at få genoptaget deres sager er der lagt op til fra regeringens side, på baggrund af at situationen i Irak bliver værre og værre.

Fru Pia Kjærsgaard sagde på et tidspunkt: Det er jo ikke nogen bananstad, vi lever i.

Jeg må sige, at jeg i forbindelse med den her debat godt kan sætte spørgsmålstegn ved, om det er en bananstad, for når man siger, at det jo er Flygtningenævnet, der har taget beslutningen, må jeg sige: Ja, det har de gjort på baggrund af en lovgivning, som Dansk Folkeparti og regeringen står bag. Og når man nogle gange ser de afgørelser, må man sige til sig selv: Er det en bananstad? Og for at det ikke skal være løgn, så er det her område det eneste område, hvor man ikke har mulighed for at indklage en afgørelse til en højere instans; der findes kun én såkaldt retsinstans på området.